

MŪSU žodis

2013/12

www.lass.lt
www.musuzodis.lt

K. MURANO. ŠVENTOJI LIUCIJA IR JOS GYVENIMO ISTORIJA

Sicilietė Liucija gimė pasiturinčioje šeimoje Sirakūzose. Piero Lazzarino „Šventujų knygoje“ rašoma, kad Liucija buvo pažadėta kaip žmona vienam turtigam bendraamžiui, tačiau mergina sužadėtuvės nutraukė. Jos sužadėtinis nepanoro nusileisti ir visomis priemonėmis siekė ją susigrąžinti, bet galop, matydamas, kad visi jo mėginimai perniek, jda-vė ją, kaip krikščionę, prokonsului. Mergina buvo suimta ir teisiama. Norėdamas pergalėti jos pasipriehšinimą prokonsulas pagrasino uždaryti ją į viešnamį. Liucija, parodydama gerą krikščioniškojo mokymo išmanymą, atsakė: „Gali taip padaryti, tačiau kūnas nebus suterštas, jeigu su tuo nesutinka siela. Jeigu tu leisi mane išniekinti prieš mano valią, mano skaistumas pelnys dvigubą karūną.“ Pabandžius gabenti ją į viešnamį, iš vietas nejstengė pajudėti net jaučių kinkinys. Atiduota kęsti žiaurius kankinimus, Liucija mirė ištikima Kristui. Legenda pasakoja, kad jai buvo išluptos akys, todėl Liucijai meldžiasi akių ligomis sergantys žmonės. Jos vardas susijęs su šviesa (lot. lux - šviesa). Ji globoja neregius, akių gydytojus, elektrikus ir žemdirbius, nes tada žemė buvo ariama jaučiais.

Šią šventąją tapė tokie ižymūs dailininkai, kaip antai: Domenico Veneciano, Giovano Bellini, Perugino, Filipo Lippi, Paolo Veroneze, Anibale Carracci, Caravaggio, Poul Rubens, Giovanni Tiepolo ir kiti. Mažai žinomas XV amžiaus italų dailininkas Kuirizio da Murano kūré 1461-1478 metais. Jis pabandė pavaizduoti ne tik šventąją mergelę, bet ir nutapyti svarbiausius jos gyvenimo įvykius. Dailininkas šešiuose paveikslo fragmentuose vaizduoja besimeldžiančią Liuciją, atsisakančią savo jaunikio, prie jaučių kinkinio, paskutinę komuniją, kankinimą ir mirštį. Centrinėje dalyje auksu siuvinėtais drabužiais, kiek nuleista galva lyg susimąsciusi ir skleidžianti ramybę - Liucija. Dešinėje rankoje ji laiko palmės šakelę, kairėje - taurę. Prie jos priklaupusi meldžiasi maža mergaitė. Gelvaplaukę galvą puošia karūna, už jos du angelai laiko auksu žvilgantį šventumo ženklą - aureolę. Žvaigždėtas fonas ne tik parýskina auksaspalvį apdara, bet yra vienas iš keletą šios šventosios atributų, kurį, vaizduodami Liuciją, naudojo daugelis dailininkų.

Vytautas GUDONIS